

1708**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 19 września 2003 r.

w sprawie szkolenia sportowego zawodników — członków kadry narodowej, powołanych do czynnej służby wojskowej

Na podstawie art. 27 ust. 5 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zawodników — członków kadry narodowej, powołanych do odbycia czynnej służby wojskowej, zwanych dalej „zawodnikami”.

§ 2. 1. Szkolenie zawodników w zespołach i grupach sportowych rodzajów Sił Zbrojnych prowadzi się zgodnie z rocznym planem szkolenia wojskowego i sportowego, który opracowuje dowódca zespołu lub grupy sportowej rodzaju Sił Zbrojnych, a zatwierdza zastępca dowódcy rodzaju Sił Zbrojnych — szef szkolenia.

2. Szkolenie zawodników w określonej dyscyplinie lub dziedzinie sportu prowadzi się na podstawie planu szkolenia sportowego, który opracowuje trener, a zatwierdza dowódca zespołu lub grupy sportowej.

§ 3. 1. W okresie podstawowego szkolenia wojskowego zajęcia sportowe prowadzi się równoległe ze szkoleniem ogólnowojskowym.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, zawodnicy mają prawo do uczestniczenia w jednym treningu dziennie.

§ 4. 1. Dowódca jednostki, przy której funkcjonuje zespół lub grupa sportowa, w porozumieniu z właściwym polskim związkiem lub klubem sportowym, zapewnia realizację programu przygotowań i udziału w zawodach w ramach reprezentacji narodowej, z zastrzeżeniem § 3 ust. 2.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, opracowuje właściwy polski związek sportowy w porozumieniu z właściwym klubem sportowym.

§ 5. 1. Na wniosek właściwego polskiego związku sportowego dowódca zespołu lub grupy sportowej rodzaju Sił Zbrojnych, w porozumieniu z szefem komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach kultury fizycznej, kieruje zawodników, będących członkami kadry narodowej lub kadry

olimpijskiej, do udziału w centralnych zgrupowaniach i konsultacjach szkoleniowych, zawodach kontrolnych, mistrzostwach rangi krajowej i międzynarodowej oraz w igrzyskach olimpijskich.

2. Na wniosek szefa komórki, o której mowa w ust. 1, dowódca zespołu lub grupy sportowej rodzaju Sił Zbrojnych w porozumieniu z właściwym polskim związkiem sportowym kieruje zawodników do udziału w reprezentacji Wojska Polskiego na zawody sportowe organizowane pod patronatem Międzynarodowej Rady Sportu Wojskowego (Conseil International du Sport Militaire).

§ 6. Zawodnikom zapewnia się możliwość korzystania z bazy wojskowych ośrodków szkoleniowo-kondycyjnych w celu przygotowania się do udziału w zawodach sportowych.

§ 7. 1. Szkolenie sportowe zawodników prowadzi się w:

- 1) Zespole Sportowym Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej w Poznaniu przy Jednostce Wojskowej Nr 2094;
- 2) Zespole Sportowym Marynarki Wojennej w Gdyni przy Komendzie Portu Wojennego;
- 3) Zespole Sportowym Wojsk Lądowych we Wrocławiu przy 2 Batalionie Dowodzenia Śląskiego Okręgu Wojskowego;
- 4) Grupie Sportowej w Warszawie przy 3 Batalionie Zabezpieczenia Dowództwa Wojsk Lądowych;
- 5) Grupie Sportowej w Bydgoszczy przy 1 Batalionie Dowodzenia Pomorskiego Okręgu Wojskowego;
- 6) jednostkach wojskowych położonych w pobliżu klubów sportowych, w których istnieją warunki kontynuacji szkolenia sportowego w dyscyplinach lub dziedzinach sportu, które nie są prowadzone w zespołach i grupach sportowych rodzajów Sił Zbrojnych.

2. Zaawansowane szkolenie spadochronowe zawodników, którzy są członkami kadry narodowej w spadochroniarstwie, prowadzi się w Ośrodku Szkolenia Służby Wysokościowo-Ratowniczej Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej przy 2 Bazie Lotniczej w Bydgoszczy.

§ 8. Obowiązek ubezpieczenia zawodników od następstw nieszczęśliwych wypadków wynikłych w czasie treningów i zawodów prowadzonych poza wojsko-

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115 oraz z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752.

wymi obiektami sportowymi spoczywa na organizatorach tych treningów i zawodów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 22 stycznia 1998 r. w sprawie warunków szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zawodników — członków kadry narodowej, powołanych do czynnej służby wojskowej (Dz. U. Nr 22, poz. 115), zachowanym w mocy na podstawie art. 78 ustawy z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268).

1709

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 17 września 2003 r.

w sprawie trybu przyjmowania dzieci matek pozbawionych wolności do domów dla matki i dziecka przy wskazanych zakładach karnych oraz szczegółowych zasad organizowania i działania tych placówek

Na podstawie art. 87 § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb przyjmowania dzieci matek pozbawionych wolności do domów dla matki i dziecka przy wskazanych zakładach karnych oraz szczegółowe zasady organizowania i działania tych placówek.

§ 2. Matka pozbawiona wolności sprawuje stałą i bezpośrednią opiekę nad dzieckiem w domu dla matki i dziecka przy zakładzie karnym, zwanym dalej „domem”. Wykaz zakładów karnych, przy których organizuje się dom, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Przyjęcie wraz z matką dziecka do domu następuje na podstawie pisemnego wniosku złożonego przez matkę do dyrektora zakładu karnego, przy którym dom został zorganizowany, zwanego dalej „dyrektorem zakładu karnego”.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, matka dołącza odpis skrócony aktu urodzenia dziecka.

3. O złożeniu pisemnego wniosku przez matkę dyrektor zakładu karnego zawiadamia właściwy sąd opiekuńczy.

4. Umieszczenie tymczasowo aresztowanej w domu wymaga zgody organu, do którego dyspozycji ona pozostaje.

5. Umieszczenie dziecka w domu wymaga zgody ojca, o ile przysługuje mu władza rodzicielska. W przypadku braku takiej zgody lub niemożności jej uzyskania decyduje rozstrzygnięcie sądu opiekuńczego.

6. Matka wraz z dzieckiem zostają przyjęci do domu z chwilą uzyskania zgody sądu opiekuńczego. W szczególności uzasadnionych przypadkach matka wraz z dzieckiem mogą zostać przyjęci do domu z chwilą złożenia pisemnego wniosku i pozostać w nim do czasu uzyskania zgody sądu opiekuńczego, z zastrzeżeniem ust. 4.

§ 4. W wypadku urodzenia dziecka przez matkę pozbawioną wolności stosuje się odpowiednio przepisy § 3.

§ 5. Przewiezienie dziecka do domu organizują, w porozumieniu z dyrektorem zakładu karnego, osoby sprawujące faktyczną pieczę nad dzieckiem lub placówka opiekuńczo-wychowawcza, w której znajduje się dziecko.

§ 6. 1. Matka korzystająca z zezwoleń na czasowy pobyt poza zakładem karnym opuszcza zakład karny wraz z dzieckiem.

2. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek matki, dyrektor zakładu karnego może wyrazić zgodę na pozostawienie dziecka w domu na czas korzystania przez matkę z zezwoleń, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 2, matka nie powróciła do zakładu karnego, dyrektor tego zakładu powiadamia sąd opiekuńczy.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1318, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 111, poz. 1194 i Nr 151, poz. 1686, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 121, poz. 1033 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 111, poz. 1061 i Nr 142, poz. 1380.